

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXVII. — Wydana i rozestana dnia 30. kwietnia 1918.

Treść: (z 154.—156.) 154. Rozporządzenie, w sprawie rekwirowania i zgłaszania metali grupy platynowej. — 155. Rozporządzenie, w sprawie wyłączenia metali z zakładów elektrycznych. — 156. Obwieszczenie, do dotyczące stóp wynagrodzenia za pewne oznaczone materiały, zawierające azot.

154.

Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami i za zgodą Ministerstwa wojny z dnia 29. kwietnia 1918,

w sprawie rekwirowania i zgłaszania metali grupy platynowej.

Na zasadzie §§ 24. i 27. ustawy z dnia 26. grudnia 1912, Dz. u. p. Nr. 236, o świadczeniach wojennych i ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, zarządza się:

§ 1.

Wszystkie istniejące w dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia i wszystkie przybywające później zapasy metali grupy platynowej (platyny, palladium, rodium, irydium i osmium) w podanych poniżej gatunkach i formach użycia zajmuje się na cele wojenne, przyczem w następującem tu wyliczeniu pod wyrażeniem „zawartość metali” rozumie się zawartość metali, powyżej wymienionych.

1. spiże, rudy złota, odrapki i inne pozostałości wszelkiego rodzaju i z każdą zawartością metali;

2. nieprzerobione: stary materiał, odpadki, ułamki, przy wszystkich kategoriach bez względu na gatunek i zawartość metali, także pochodzące z przerabiania czystego metalu;

3. gąbki i azbest;

4. przygotowane i gotowe we formie wbudowanych i niewbudowanych blach, drutów, rur, tygli, czasz, kotłów, folii, elektrodów, tkanin, sieci, naczyń używanych w laboratoriach i do fabrykacji, następnie we formie niegotowych klejnotów, przedmiotów zbytku i poszczególnych ich części składowych, z każdą zawartością metalu;

5. stopy, nieprzerobione, także jako stary materiał i odpadki wszelkiego rodzaju;

6. stopy, oraz wykładane innymi metalami, przygotowane i gotowe, jak w punkcie 4., wszelkiego rodzaju i z każdą zawartością metalu;

7. sole i rozczyony, w szczególności jako chlorek platyny, platynowe sole podwójne, czterotlenek osmu i chlorek paladowy.

Materiałów tych i przedmiotów nie wolno bez osobnego zezwolenia Ministerstwa handlu przerabiać, zużywać, pozbywać ani w żaden inny sposób używać. O ile jednak chodzi o dotąd używane przedmioty i urządzenia, w szczególności w zakładach przemysłowych, wolno ich używać nadal aż do odwołania. Mają one jednak pozostać w miejscu używania. Przedmioty, stanowiące części składowe urządzenia jakiegoś zakładu, mogą być pozbyte wraz z zakładem.

§ 2.

Postanowieniom tego rozporządzenia podlega każdy, kto materiały i przedmioty wymienionego w § 1. rodzaju posiada lub ma je w przechowaniu.

Odnosnie do materiałów i przedmiotów, znajdujących się w posiadaniu państwa lub zakładów państwowych, wydano osobne zarządzenia.

§ 3.

Zapasy wyliczonych w § 1. materiałów i przedmiotów należy zgłaszać co kwartał, za każdym razem do dnia 8. maja, sierpnia, listopada i lutego według stanu z ostatniego dnia miesiąca, poprzedzającego termin zgłoszenia, bezpośrednio w c. k. Centralnej komisji rekwizycyjnej we Wiedniu, I., Ministerstwo wojny. Pierwsze zgłoszenie ma nastąpić najpóźniej do dnia 15. maja 1918.

Przy sposobności zgłaszania należy podać także daty odnoszące się do zwolnienia, udzielonego już ewentualnie przez Ministerstwo handlu.

Zgłoszenie należy skutecznie bez względu na to, czy materiały i przedmioty należą do urządzeń zakładu przedsiębiorstwa, czy trzymają się je w zapasie dla celów przerabiania lub sprzedaży lub czy służą do innych celów, czy nie są używane lub czy też są w użyciu.

Do zgłoszeń należy używać wyłącznie urzędowych arkuszy zgłoszenia, wyłożonych w izbach handlowych i przemysłowych, w Centralnym związku austriackiego przemysłu chemicznego i metalurgicznego (Wiedeń, III., Schwarzenbergplatz) i w Austriackim towarzystwie dla popierania przemysłu chemicznego, zarazem Związku austriackich przemysłowców chemicznych (Praga).

§ 4.

Każdy, kto jest obowiązany do zgłoszenia, winien prowadzić co do zapasów dokładne zapiski. Z nich musi być widoczna każda zmiana w ilości zapasów i ich użycie. Należy tam wpisywać ilość, cel użycia, a przy zmianach imię i nazwisko oraz adres dotychczasowego posiadacza (przechowcy) albo nabywcy.

§ 5.

Zarekwirowane w myśl § 1. materiały i przedmioty należy oddać natychmiast po otrzymaniu odnośnego polecenia c. k. Centralnej komisji rekwizycyjnej stosownie do bliższych wskazówek, udzielonych przez tę komisję.

O ile c. k. Centralna Komisja rekwizycyjna nie zarządzi inaczej, winni posiadacze i przechowcy odsyłać zapasy, które za każdym razem mają być

oddane, najpóźniej do 8 dni po otrzymaniu odnośnego polecenia do c. k. Komisji odbiorczej dla metali i stopów we Wiedniu (VI., Mariabilderstrasse 47).

Posiadacz albo przechowca winien równocześnie z wysyłką przesłać osobno spis oddawanych materiałów i przedmiotów do wspomnianej Komisji odbiorczej. W spisie tym należy wymienić: posiadacza, a w danym razie dotychczasowego przechowcę zapasów, powiat polityczny i miejsce, gdzie się materiały i przedmioty dotychczas znajdowały, miejsce przesłania, sposób opakowania, ciężar przesyłki brutto, rodzaj wysłanych materiałów albo przedmiotów i ich ciężar netto. Spis ten winien wysyłający podpisać.

Drugie równobrzmiące wygotowanie spisu należy przesłać bezpośrednio do c. k. Centralnej Komisji rekwizycyjnej (Wiedeń, I., Ministerstwo wojny).

Nie należy oddawać tych materiałów i przedmiotów, na których dalsze używanie, przerabianie albo pozbywanie pozwoli Ministerstwo handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami i za zgodą Ministerstwa wojny.

Prośby o uwolnienie od obowiązku oddawania należy wносить równocześnie ze zgłoszeniem w c. k. Centralnej komisji rekwizycyjnej.

§ 6.

W sprawie wynagrodzenia obowiązują postanowienia obwieszczeń ministerjalnych z dnia 30. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 239, i z dnia 14. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 315.

§ 7.

Dla materiałów i przedmiotów oznaczonego w § 1. rodzaju, które przywiezione zostaną z zagranicy po wejściu w życie tego rozporządzenia, obowiązują następujące postanowienia:

Jeżeli posiadacz chce uzyskać swobodne dysponowanie przywiezionymi materiałami albo przedmiotami, to ma o to prosić w Ministerstwie handlu i donieść temu Ministerstwu o dokonaniu przywozu do dni 14 po nadejściu przesyłki, przedkładając dokumenty przywozu.

Jeżeli z przyczyny koniecznego zapotrzebowania dla wojska prośby tej nie można uwzględnić albo można ją uwzględnić tylko w części i zarząd wojskowy żąda przywiezionych materiałów albo przedmiotów, oznaczy zarząd wojskowy wynagrodzenie za nie, uwzględniając wykazać się mającą w sposób odpowiedni cenę zakupną wraz

z urostem dowodnie dla posiadacza kosztami ubocznymi i wraz z osobnym wynagrodzeniem, wynoszącym 5% całej kwoty.

Jeżeli dokumenty przywozu nie zostaną przedłożone do dnia 14 po nadejściu przesyłki do miejsca przeznaczenia, to utracą się prawo żądania ewentualnego uwolnienia.

§ 8.

Nał przestrzeganiem przepisów tego rozporządzenia czuwa Ministerstwo handlu przy pomocy inspektorów przemysłowych albo innych organów. a w razie potrzeby zarząd wojskowy.

W tym celu można urzędownie oglądać lokale przedsiębiorstw, laboratoria i zakłady oraz wglądać do ksiąg handlowych.

§ 9.

Za przekroczenia niniejszego rozporządzenia i zarządzeń, wydanych na podstawie tego rozporządzenia, będą karaty, o ile czyn nie podpada pod surowsze postanowienie karne, władze polityczne I. instancji grzywnami do 20.000 K lub aresztem do sześciu miesięcy. Kary te można wymierzyć także obok siebie.

Ponadto można orzec przepadek tych materiałów i przedmiotów, do których się odnosi czyn karygodny, a jeżeli przekroczenie popełniono przy wykonywaniu przemysłu, także utratę uprawienia przemysłowego.

§ 10.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Przez to utraciły także moc obowiązującą postanowienia rozporządzeń ministeryalnych z dnia 2 kwietnia 1917. Dz. u. p. Nr. 142 i 143, w sprawie zgłaszania, rekwizycji i oddania metali grupy platynowej.

Czapp wbr

155.

Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami i za zgodą Ministerstwa wojny z dnia 29. kwietnia 1918,

w sprawie wyłączenia metali z zakładów elektrycznych.

Na zasadzie §§ 24 i 27. ustawy z dnia 26. grudnia 1912, Dz. u. p. Nr. 236, o świad-

zeniach wojennych i ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, i odnośnie do § 3. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 24. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 233, w sprawie obowiązku wyłączenia metali z przedsiębiorstw i zakładów przemysłowych, zarządza się:

§ 1.

Posiadacze zakładów elektrycznych o prądzie silnym obowiązani są oddać na cele wojenne z miedzi, wbudowanej w zakładach, poniżej wymienione ilości. Na ten sam cel należy oddać odłączone przy wyłączaniu miedzi ilości stopów miedzi i olów.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia nie rozciągają się na zakłady elektryczne o prądzie silnym, w których wbudowane jest mniej niż 50 kg miedzi.

§ 2.

Z całej miedzi, wbudowanej w zakładzie (z wyjątkiem maszyn i aparatów) należy oddać wszelki materiał zbędny i dający się zastąpić; oddać należy conajmniej 15%. Oddanie miedzi, jaka ma być odstąpiona bez dostarczenia w zamian materiału zastępczego, ma nastąpić do 30. czerwca 1918. To, co oddano już wcześniej, będzie odliczone.

Posiadacze zakładów, którzy wymienionej ilości procentowej nie mogą oddać w całości ani w części bez otrzymania w zamian materiału zastępczego, winni wnieść do dnia 1. czerwca 1918 do c. k. Centralnej komisji rekwizycyjnej we Wiedniu, I., Ministerstwo wojny, wyczerpująco uzasadnione podania o dostarczenie materiału zastępczego. Na takie podania będzie powzięta decyzja na podstawie orzeczenia fachowców.

W decyzji będzie oznaczony rodzaj i rozmiar wymaganego materiału zastępczego i termin oddania.

§ 3.

Posiadacze zakładów wymienionego w § 1. rodzaju winni uskuteczyć zgłoszenie do dnia 1. czerwca 1918 do c. k. Centralnej komisji rekwizycyjnej, używając do tego formularzy, wyłożonych w Centrali metali, Tow. akc. we Wiedniu, podając, co następuje:

1. siłę napędową zakładu (woda, para, gaz, ropa, elektryczność itd.);
2. rodzaj systemu elektrycznego ruchu (prąd stały, zmienny lub trójprąd);
3. napięcie we voltach (ewentualnie napięcie pierwszorzędne i drugorzędne);
4. ogólna wydajność zakładu w PS lub KW;

5. ogólne obciążenie zakładu w KW
 - a) w lecie,
 - b) w zimie;
6. wielkość istniejącej ewentualnie baterii akumulatorów (największy prąd wyładowania baterii lub typu baterii);
7. podanie
 - a) konsumentów, którzy pobierają co najmniej 50.000 KW godz. na rok lub pokrywają co najmniej 10% dochodów zakładu,
 - b) sieci rozdzielczych, pobierających prąd z zakładu, które się znajdują w posiadaniu obcych właścicieli;
8. ogólny ciężar miedzi
 - a) w przewodach gołych,
 - b) w przewodach izolowanych lub kablach, umieszczonych nad ziemią,
 - c) w kablach podziemnych;
9. główne przecięcia wbudowanych przewodów miedzianych z podaniem w przybliżeniu długości i obciążenia;
10. podanie gatunków i nosci metali, oddanych dotychczas na cele wojenne i podanie miejsca, do którego nastąpiło oddanie.

§ 4.

Przeznaczone do odstąpienia ilości miedzi, stopów miedzi i ołowiu należy oddać Tow. akc. Centrali dla metali we Wiedniu, z którym należy bezpośrednio ułożyć warunki sprzedaży.

W przypadkach, w których nie przyjdzie do skutku dobrowolne oznaczenie ceny w drodze porozumienia, cena będzie oznaczona w myśl postanowień § 8. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 24. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 233.

Ustanowionego w § 2. terminu oddania należy dotrzymać także wtedy, gdy nie przyjdzie do skutku zawczasu dobrowolne porozumienie co do ceny.

§ 5.

Odnosnie do zakładów, będących w posiadaniu państwa — łącznie z pozostającymi w państwowym ruchu kolejami prywatnymi i przedsiębiorstwami żeglugi — będą wydane osobne zarządzenia.

§ 6.

Wykroczenia przeciwko postanowieniom tego rozporządzenia będą karane w myśl § 9. rozpo-

ządzenia ministeryalnego z dnia 24. maja 1917, Dz. u. p. Nr. 233.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Czapp wir.

156.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami i za zgodą Ministerstwa wojny z dnia 29. kwietnia 1918,

dotyczące stóp wynagrodzenia za pewne oznaczone materiały, zawierające azot.

I.

Na zasadzie postanowień rozporządzenia wykonawczego z dnia 23. stycznia 1918, Dz. u. p. Nr. 23, do ustawy z dnia 26. grudnia 1912, Dz. u. p. Nr. 236, o świadczeniach wojennych, do § 24., ustanawia się z mocą obowiązującą od dnia 1. maja 1918 następujące stopy wynagrodzenia:

1. Za 100 kg czystego amoniaku w surowej (amoniakowej) wodzie gazowej K 100.—
2. za 100 kg czystego amoniaku w zgęszczonej (amoniakowej) wodzie gazowej z co najmniej 15%-ową zawartością amoniaku K 200.—
3. za 100 kg azolu w męle i suszonym siarczanie amonowym (bez opakowania) K 275.—

II.

Wskutek niniejszego obwieszczenia tracą moc obowiązującą stopy wynagrodzenia, ustanowione w § 1., punkt 1., obwieszczenia z dnia 27. maja 1915, Dz. u. p. Nr. 141, i w rozdziale I., lit. a) i b) obwieszczenia z dnia 27. lutego 1917, Dz. u. p. Nr. 76.

Czapp wk.